

Memorandum of Understanding van samenwerking ter voorkoming en bestrijding van mensenhandel en mensensmokkel

Aruba, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
Curaçao, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
Sint Maarten, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
Nederland, vertegenwoordigd door de Minister van Veiligheid en Justitie,

Overwegende:

dat de minister van Justitie van Aruba, de ministers van Justitie van Curaçao en Sint Maarten, en de Minister van Veiligheid en Justitie van Nederland, zijn overeengekomen de samenwerking te intensiveren bij en prioriteit te geven aan het voorkomen en bestrijden van mensenhandel en mensensmokkel als ook het opvangen van slachtoffers van mensenhandel in Aruba, Curaçao, Sint Maarten en Caribisch Nederland. Deze prioriteiten worden opgenomen in de jaar- en werkprogramma's van de bij het onderwerp betrokken diensten en organisaties. In dit Memorandum of Understanding wordt verstaan onder de landen: Aruba, Curaçao, Sint Maarten en Nederland;

dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft bepaald dat mensenhandel per definitie een schending van de mensenrechten is;

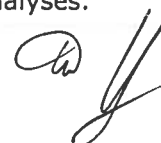
dat de bestrijding van mensenhandel en mensensmokkel plaats vindt vanuit het mensenrechtenperspectief en sluit aan bij de relevante internationale verdragen;

dat de expert meeting mensenhandel en mensensmokkel op 16 en 17 oktober 2014 in Aruba en de resultaten van de evaluatie van het Memorandum of Understanding 2011 hebben gediend als basis voor de tekst van dit Memorandum of Understanding;

komen het volgende overeen:

Algemeen

- 1) De landen streven ernaar de bepalingen van het VN Verdrag Transnationale Georganiseerde Criminaliteit en de daarbij behorende Protocollen Mensenhandel en Mensensmokkel en het Raad van Europa Verdrag inzake de bestrijding van mensenhandel in de wet- en regelgeving van de landen in te voeren en zullen de daartoe benodigde inspanningen leveren;
- 2) De Landelijke Coördinatoren van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Caribisch Nederland en Nederland bespreken ten minste twee keer per jaar, de samenwerking tussen de landen en de prioriteiten van de landen en eventueel de aanbevelingen tot aanpassing van de samenwerking;
- 3) twinningpartners staan elkaar onderling bij met advies en ondersteuning. De twinning-contactenlijst wordt jaarlijks geactualiseerd;
- 4) Er is een noodzaak tot samenwerking en uitwisseling van informatie. Voor de wijze waarop de informatie tussen landen wordt gedeeld is een uitwisselingsprocedure ingericht. Eventuele knelpunten worden door de landen aangegeven en indien nodig wordt de procedure aangepast;
- 5) In elk van de landen wordt elke twee jaar een geactualiseerd beeld van de aard en omvang van mensenhandel en -smokkel vastgelegd in de Criminaliteitsbeeld Analyses.

Jaarlijks worden het aantal politie onderzoeken, verdachten, vervolgingen en slachtoffers verzameld door de landen;

6) De landen geven regelmatig relevante opleidingen om de kennis en expertise bij de deelnemende organisaties op peil te houden en hierbij wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van het train-de-trainer-concept;

Grenstoezicht, controle, handhaving, opsporing en vervolging

7) Minimaal vier keer per jaar worden door de verantwoordelijke diensten en organisaties controles uitgevoerd, waarbij wordt gelet op signalen van mensenhandel en –smokkel bij de visumverlening, in het grensbewakings- en toelatingsproces en in de kwetsbare sectoren, onder andere de seksuele dienstverlening, bouw, hotels, restaurants, winkels in luxegoederen en supermarkten;

8) De multidisciplinaire teams, bestaande uit personeel van de diensten verantwoordelijk voor grenstoezicht, immigratie, toezicht en handhaving, arbeidsinspectie, opsporing en vervolging, treden minimaal vier keer per jaar op;

9) Het Openbaar Ministerie geeft prioriteit aan de vervolging van zaken van mensenhandel en mensensmokkel. In deze onderzoeken wordt ook aandacht besteed aan aspecten van financieel rechercheren en het ontnemen van wederrechtelijk verkregen voordeel. Van tenminste één onderzoek wordt een bestuurlijke rapportage opgesteld die kan dienen als basis voor een verdere bestuurlijke aanpak;

10) De landen wisselen profielen en indicatoren met elkaar uit op basis waarvan mensenhandel en –smokkel kan worden onderkend. Dit geldt ook voor handleidingen en procedures;

11) De betrokken diensten en organisaties, waaronder de organisaties en diensten die werkzaam zijn op het gebied van opsporing, vervolging, toezicht, immigratie (waaronder visumverlening) en opvang, wisselen informatie over mensenhandel en mensensmokkel conform de uitwisselingsprocedures. De informatiepunten bij de meest geëigende politiediensten wisselen ook ervaringen en trends met elkaar uit en zullen zoveel mogelijk met elkaar samenwerken;

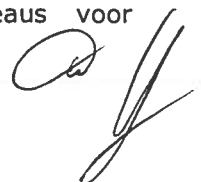
12) De landen wisselen 'best practices' uit op het gebied van het voorkomen van de uitbuiting van personen;

13) Onder regie van het Openbaar Ministerie van de landen zullen de experts van de landen tenminste een keer in de twee jaar bijeenkomen voor een bespreking van (afgeronde) onderzoeken naar mensenhandel en mensensmokkel. Doel hiervan is de uitwisseling van ervaringen, algemene inzichten en best practices. Hierbij wordt tevens ingegaan op aspecten van samenwerking en uitwisseling van informatie tussen de landen onderling en tussen de betrokken diensten en organisaties binnen elk land;

Opvang en bescherming van slachtoffers

14) Onder leiding van de Landelijke Coördinatoren en samen met Comensha worden de Basic Referral Processes jaarlijks geactualiseerd;

15) De Bureaus voor Slachtofferhulp van de landen voeren jaarlijks overleg over en werken samen bij de assistentie aan slachtoffers van mensenhandel, met het doel gericht hulp te kunnen bieden. Daarnaast worden de mogelijkheden voor (gratis) rechtsbijstand en medische zorg aan slachtoffers verkend. De Bureaus voor

Slachtofferhulp rapporteren jaarlijks hun bevindingen aan de respectievelijke Landelijke Coördinator;

16) Indien de veiligheid van slachtoffers in het eigen land niet gegarandeerd kan worden, worden de mogelijkheden van opvang in een ander land onderzocht;

17) De landen dragen zorg voor voldoende financiële middelen om adequate opvang te kunnen bieden aan slachtoffers van mensenhandel;

18) De landen maken een overzicht van de rechten en plichten van slachtoffers van mensenhandel om deze aan zowel slachtoffers als betrokken diensten en organisaties ter beschikking te stellen. De landen wisselen deze overzichten uit. Daarnaast stellen de landen voorlichtingsmateriaal op ten behoeve van migranten met informatie over arbeid en hulp bij uitbuiting;

Preventie en voorlichting

19) De landen organiseren bewustwordingscampagnes gericht op het algemene publiek, toeristen, specifieke risicogroepen (jongeren, bursalen), overheidsmedewerkers en op specifieke economische sectoren. De landen spreken af dat deze campagnes zoveel als mogelijk op elkaar aansluiten. Daarnaast informeren de landen elkaar over beschikbare voorlichtingsmaterialen en informatiebronnen. Er worden ieder jaar voorlichtingsactiviteiten uitgevoerd. Op de (bestaande) overheidswebsites wordt verwezen naar informatie over mensenhandel en mensensmokkel;

Slotbepalingen

20) De bepalingen van dit Memorandum of Understanding worden waar nodig door de landen uitgewerkt in plannen van aanpak. Deze plannen worden periodiek geactualiseerd;

21) De landen dragen zelf de kosten voor de uitvoering van de afspraken zoals neergelegd in dit Memorandum of Understanding. Hiervoor worden elk jaar gelden in de begroting van de landen gereserveerd;

22) De landen spreken af dat de Procureurs-generaal verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de afspraken op het terrein van strafrechtelijke rechtshandhaving in Aruba, Curaçao, Sint Maarten en Caribisch Nederland en de Landelijke Coördinatoren voor de overige terreinen. Landelijke Coördinatoren rapporteren elk jaar aan de verantwoordelijke ministers. Deze rapportage wordt ter kennisneming en bespreking aangeboden aan het Justitieel Vierpartijenoverleg;

23) De betrokken ministers van de landen evalueren 3 jaar na inwerkingtreding van dit Memorandum of Understanding de werking ervan in de praktijk. De evaluatie kan aanleiding zijn het Memorandum in onderlinge overeenstemming aan te passen. De bespreking in het Justitieel Vierpartijenoverleg kan eveneens aanleiding geven voor tussentijdse aanpassing van het Memorandum.

Aldus overeengekomen op 8 juni 2015 te Philipsburg, Sint Maarten

De Minister van Justitie
van Aruba,

A.L. Dowers

De Minister van Justitie
van Curaçao,

N.G. Navarro

De Minister van Justitie van
Sint Maarten,

D.L. Richardson

De Minister van Veiligheid en Justitie
van Nederland,

G.A. van der Steur